

Heavy metal, to jsme byli my, Citron

» Na kávě s... Baskytarista Václav Vlasák z Hranic se proslavil v rockové legendě Citron, se kterou získal tři Zlaté slavíky. Jeho dalším koníčkem je stavařina

» Pokračování ze str. B1

„Ale nakonec se usazuje o tři sta kilometrů dál. Jako zahradník si v Hranicích vyhlédl areál Staré střešnice s pozemky a ovocným sadem, kde jsem se narodil a kde nyní žiju.“

Když přišel v roce 1955 na svět, jeho rodiče sice pořád bydleli ve Staré střešnici, tu však komunisté změnili na nájemní dům.

„Pamatuji se, že moje dětství neustále obklopovalo umění. Jednak jsem byl v denním kontaktu se střešnicí Ladislavem Vlodkem, který byl nejen malířem, ale i grafikem a sochařem. Díky tomu mám do dnes celkem přehled o grafice či různých druzích maleb. Moje maminka a tatínek zase dělali ochotnické divadlo,“ vzpomíná Vlasák.

Když mu bylo zhruba čtrnáct let, vyměnil svůj oblíbený fotbal za kytaru. Začala ho totiž okouzlovat nastupující rocková muzika. O pár měsíců později dostal první nabídku hrát v kapele Pacifik. Jeho kamarád Vašek Janda, později známější pod jménem Dalibor Janda, totiž hledal baskytaristu.

„Já jsem tehdy sice začínal hrát na kytaru, ale protože jim odešel basista na vojnu, přeučil jsem se na basu. Začínali jsme na rockové klasice jako například Creedens Clearwater Revival. Záhy mě ale přetáhla tehdejší nejlepší místní skupina Dinosaurius, se kterou jsme přehrávali první skladby Alice Coopera či Deep Purple,“ usmívá se muzikant.

Když ve 14 letech skončil základní školu, jeho kroky zaměřily na stavební průmyslovku ve Valašském Meziříčí. Později tento obor dodělal v Lipníku nad Bečvou. „Volba byla jednoduchá. Tatínek byl vynikající stavař. I moje setra tehdy dělala stavební školu. Stavitelství jsme měli prostě v rodině,“ vysvětluje.

Během dojíždění do Lipníka se seznámil s muzikanty místní kapely Torzo. Nějaký čas s nimi objížděl sly s repertoárem Jethro Tull či Wishbone Ash a odtud byl už jen krůček k jeho profesionální muzikantské dráze. Právě u Torza si jej všiml populární zpěvák Pavel Novák. Slavný Přerovan právě rozpustil kapelu Vox a hledal nové muzikanty do formace s názvem

Muzikant a podnikatel Václav Vlasák hraje v kapele Citron, věnuje se ale i své usadlosti s restaurací, penzionem a divadlem. Foto: Petr Janeček, MF DNES

Proto. „Byl to velký šok. Hned po skončení vojny jsem se ze dne na den ocitl na turné po tehdejších východním Německu, kde byl Novák velkou hvězdou. Prostě jsem spadl rovnýma nohama do profesionál-

Po skončení vojny jsem se ze dne na den ocitl na turné po východním Německu. »

ní sféry. To bylo tenkrát něco,“ hodnotí Vlasák.

Přestože byl Pavel Novák skvělý kantilénový zpěvák a písničkář, nechal se na čas ovlivnit Vlasákem a dalším novým spoluhráčem, kytaristou Jaroslavem Bartoněm, který tíhli více k rocku. Společně nato-

čili úspěšné album Sáček mléčných karamel, které bylo rockové.

Právě u Pavla Nováka si Bartoně s Vlasákem všiml v roce 1984 kapelník ostravské skupiny Citron Radim Pařízek. Nakonec se domluvili na spolupráci. „První měsíce jsme tápali. Radim Pařízek to chtěl ze začátku táhnout spíše do nové vlny. My jsme však již v hamburském angažmá Pavla Nováka viděli koncerty Judas Priest nebo Accept a to nás inspirovalo natolik, že jsme celý Citron předělali na tehdy nastupující heavy metalovou vlnu.“

A to se nakonec ukázalo jako skvělý tah. Citron se stal první českou heavy metalovou kapelou a postupně získal tři Zlaté slavíky a několik zlatých desek. Citron byl žádaný v Polsku, Maďarsku a po politické uvolnění, které přinesla Gorbačovova Perestrojka, se kapela otevřela západní Německo, Francie či Španělsko. Koncem

osmdesátých let si muzikanti dokonce zahráli v Talinu po boku takových hvězd, jakými tehdy byli Public Image, Sex Pistols nebo Genesis. Doma přitom dokázali halové koncerty vyprodat během několika hodin. Když kapela v roce 1988 odjela na evropské turné, kde se hudebníci objevili i před Scorpions a Accept, začali někteří členové uvažovat o emigraci.

„Byla to zvláštní doba. Na jedné straně jsme tvrdě dřeli na tom, abychom se dostali na Západ, na druhou stranu jsme měli špatný pocit z toho, že jsme sloužili tehdejšímu režimu tím, že jsme za něj hráli. Byli jsme sice několikrát zakázáni, ale ne zase tolik jako undergroundové kapely. Nejdelší zákaz trval tři čtvrtě roku,“ vzpomíná rocker.

Když přišla v roce 1989 sametová revoluce, byl Citron populární i za hranicemi země a v prestižních evropských časopisech dostá-

val ty nejlepší recenze. „Tím, že jsme se dostali na pódia s evropskými hvězdami, tak jsme sami rostli. A ve chvíli, kdy jsme byli na vrcholu, odešli kytarista Jarda Bartoně se zpěvákem Láďou Křížkem

Byli jsme sice několikrát zakázáni, ale ne zase tolik jako undergroundové kapely. »

do Kreysonu,“ popisuje Vlasák.

To mu ale nevedlo. Založil tehdy rockovou kapelu Funny a hostoval se zpěvačkou Tanjou. V té době mu vrátili rozsáhlý rodinný areál Stará střešnice. Stal se dvoutřetinovým majitelem. Kromě budov získal zpět obrovské zahrady a kus

PROFIL

Václav Vlasák

- narozen 1. 2. 1955 v Hranicích
- vystudoval stavební průmyslovku ve Valašském Meziříčí. Odmaturoval na stavební průmyslovce v Lipníku nad Bečvou
- koncem 70. let nastupuje jako baskytarista do skupiny Proto Pavla Nováka. Natáčí s ním album Sáček mléčných karamel
- v polovině osmdesátých let přestupuje do kapely Citron, která později prodává přes milion desek a stane se trojnásobným Zlatým slavíkem
- po roce 1989 jeho téměř veškerý čas zabírá péče o rodinný areál Stará střešnice v Hranicích. Během dvaceti let v něm opravil usedlost v zámečném stylu. Obnovil rozlehlou zahradu i s jezery. Nedávno v areálu vybudoval divadlo vybavené nejmodernější technikou. První představení je vyprodáno

lesa. Během té doby Václav Vlasák oprášil stavařinu, která se stala jeho novou vášní a koníčkem.

Zrekonstruoval usedlost zámečného stylu, zahradu, pension, dvě restaurace, tenisové kurty a nedávno postavil moderní divadlo. To poslední mu trvalo pouze necelý rok. „Přestože je krize, lidé na představení chodí. Zatím máme pořád vyprodáno,“ popisuje Vlasák, který se před nedávem vrátil znovu na scénu v původní sestavě Citronu. Nové album nahrávali rockeři pod dohledem amerického producenta a v létě objeli největší festivaly nebo si zahráli před svými dávnými vzory Helloween, Uriah Heep či Accept. Tuto neděli je čeká společný koncert s Whitesnake.

A co by si přál Václav Vlasák do budoucna? „Mám syna a tři dcery a byl bych rád, kdyby pokračovali v rodinné tradici.“ **Roman Helcl**

Fórum čtenářů

výběr z dopisů, kráceno

Na smog by v Olomouci platily trolejbusy

» Ad Boj proti smogu? „Ne, tohle neřešíme“, MF DNES 22. listopadu 2011
Smog, smog a zase smog, toto slovo už se poslední dobou stává tak časté jak slovo krize. Smog na rozdíl od krize je fyzicky vidět, už několik týdnů nás i v Olomouci zahalařila šedá nepropustná poklice smogu.

Zaujal mě článek o tom, co město v Olomouckém kraji dělají pro to, aby se smog zmenšil. Když to shrnu tak opatření třeba v Olomouci jsou nulová, jenže pokud se touto situací nezačneme zabývat, bude to jen horší a horší a stále častější. Řešení přitom není, kdo ví jak složitě. Spousta lidí jezdí přes centrum města, aniž nutně musí. Tím nejen že brzdí provoz, ale i zvyšují emise z výfukových plynů, a nejen v centru se tak špatně dýchá. Řešením je kvalitní MHD a regionální doprava. MHD v Olomouci je kvalitní, ale – kromě tramvají – ne příliš ekologická, je potřeba lidem zajistit tak kvalitní dopravu, aby opustili své plechové miláčky a začali jezdit MHD. V tomto případě bych oprášil myšlenku, která se tu před mnoha lety již vyskytla, a to je stavba a provoz trolejbusových tratí, přeci jen je to metoda rychlejší a finančně úspornější než výstavba tramvajových tratí, která na nejuvčetnější místa v Olomouci bude trvat ještě spoustu let. Trolejbus, stejně jako tramvaj, má

minimální zplodiny, a to nemluví o tom, že má oproti nákladné stavbě tramvajových tratí spoustu výhod, prostorově se vleze i tam, kam by se tramvaj dala umístit jen těžko, rychle by se tímto způsobem dalo vyřešit ekologické zapaření největších sídlišť v Olomouci (Tabulový Vrch, Lazce nebo do Holice a částečně na Nové Sady a Povel). Myslím, že by tato myšlenka stála za promyšlení, lidé časem přijdou na to, že pokud bude v autobuse, tramvaji nebo případně trolejbusu dost místa, tak to pro ně bude (v případě že nevezou objemný náklad) výhodnější a časově úspornější než auto popojíždějící ve stále přeplávaných ulicích.

Martin Kašpar, Olomouc

» Ad Exšéf Sněmovny Vlček se vrací, bude za ČSSD kandidovat do Senátu, iDNES.cz, 19. 11. 2011

Morálka a slušnost. Říká vám to něco?

Pro mne je toto další doklad totální zvrácenosti některých politiků... Morálka, stud a slušnost v těchto patrech společnosti jsou zjevně zcela prázdná slova. Ovšem čím dál víc mám pocit, že jim přijde zcela normální to, co dělají. Z ostudy kabát, porušení zákona, pravidel a...? Otrpět se a zpět. Na straně druhé, ČSSD nemá koho nabídnout? V tomto kraji? Nevěřím. Jen jde o další dohodu mezi hrstkou lidí ve straně bez

ohledu na to, co si o tom myslí „normální“ občan, pro kterého „TO“ přece dělají... Doufám, že lidi půjdou k volbám a tyhle existence vyautují.

Z diskuse na iDNES.cz

Perlička někdejšího šéfa Sněmovny

U pana Vlčka mě nejvíce zaujala jedna perla. Když jednou nezvládal řízení Sněmovny, tak se ozval smích a pan Vlček uražený řekl, ať si to tedy jdou zkoušet ti, kteří se mu smějí. To tedy byla námitka všech námitek. Pan Vlček jde dobrovolně do funkce, bere za ni peníze, požívá ostatní výhody, jako služební automobil, ale potom řekne, že vlastně by to měl zkoušet někdo jiný. Já bych také nezvládl práci špičkového chirurga, brankáře první hokejové ligy nebo koncertního sólisty ve hře na klavír. A také bych nezvládl funkci šéfa Sněmovny. Ale také do žádných z těchto prací nebo funkcí nejdu a neberu za ni peníze. Pan Vlček však tu práci vzal, nezvládl ji, a nakonec za svou neschopnost vynadal jiným.

Z diskuse na iDNES.cz

Typická recyklace...

No jo, klasický recyklační postup: po obrovské aféře je vrcholný politik zuby nehty odvolán a uklizen na rok dva tři někam stranou, aby aféra vychladla, a pak je recyklován jako vzor senátora.

Z diskuse na iDNES.cz

Očima čtenářů Snímky ze serveru rajce.net

Kreace na ledu Diváci Memoriálu Pavla Romana v Olomouci mohli vidět umění bruslařů na mezinárodním krasobruslařském závodě v tancích.

Umění na bruslích Taneční páry bojovaly 20. listopadu o vítězství v memoriálu.

4x foto: Josef Čech

